

Sygn. akt: II KKN 551/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 26 kwietnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie, Izba Karna, na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący : SSN Stanisław Zabłocki (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2001 r.

sprawy **Z. W. B.**,

skazanego z art. 145 § 2 i 4 k.k. z 1969 r.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońców skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w R.

z dnia 19 czerwca 1998 r., sygn. V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 września 1997 r., sygn. II K [...]

p o s t a n o w i ł

działając na podstawie art. 535 § 2 zdanie 1 k.p.k. oraz art. 626 § 1 i art. 636 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k.

1/ oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną ;

**2/ kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego
Z. W. B.**

U Z A S A D N I E N I E

W skardze kasacyjnej obrońcy zgłosili zarzut rażącego naruszenia prawa, „...a mianowicie art. 155 § 1 pkt 1, 2 i 3 k.p.k.” z 1969 r., „...polegające na oddaleniu wniosku dowodowego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego dla ustalenia, czy kierujący samochodem >J.< przyczynił się do powstałego wypadku w sytuacji, gdy istniały wątpliwości, co do tego, czy pojazd ten poruszał się swoim prawym pasem ruchu, czy też lewym”.

Rozpoznając kasację, zgodnie z dyrektywą art. 536 k.p.k., w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, Sąd Najwyższy stwierdził jej bezzasadność. Stopień tej bezzasadności przemawiał zaś za oddaleniem kasacji z zastosowaniem trybu określonego w art. 535 § 2 k.p.k. po nowelizacji z dnia 20 lipca 2000 r.

Autorzy kasacji najwyraźniej nie rozumieją tego, iż dowód z opinii biegłego jest dowodem o szczególnym charakterze i organ procesowy dopuszcza ten rodzaj dowodu jedynie wtedy, gdy „...stwierdzenie okoliczności mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych” (art. 176 § 1 k.p.k. z 1969 r. ; podobnie art. 193 § 1 nowego k.p.k.). Jest zatem rzeczą oczywistą, iż sam fakt różnicy w zeznaniach świadków, co do pewnego elementu stanu faktycznego, nie może stanowić przesłanki powołania biegłego, jeśli różnicę tę sąd jest w stanie przekonująco wyjaśnić, oceniając zeznania świadków z zachowaniem dyrektyw interpretacyjnych określonych w art. 4 § 1 k.p.k. z 1969 r. (obecnie : art. 7 k.p.k.). Autorom kasacji należy wskazać także irracjonalność założenia, iż >J.< poruszał się lewym pasem ruchu, nie tylko w świetle zeznań św. G., X., M., a nawet zeznań św. S. złożonych w postępowaniu przygotowawczym – uj. k. 42-43 akt sprawy (dopiero w zeznaniach złożonych w trakcie rozprawy świadek ten „dodał” element o rzekomym poruszaniu się >J.< lewym pasem ruchu), ale nadto w świetle

dowodu całkowicie obiektywnego, do oceny którego nie są wcale potrzebne wiadomości specjalne, a mianowicie w świetle rozsypu szkielec uwiecznionego na szkicu miejsca wypadku – k. 4 akt sprawy. Gdyby >J.< poruszał się lewym pasem ruchu, rozsyp szkielec nastąpiłby na tym pasie, i to w pobliżu krawędzi jezdni, nie zaś w pobliżu osi jezdni. *Nota bene*, oddalenie wniosku dowodowego zgłaszanego na podaną w skardze kasacyjnej okoliczność znajdowało w pełni podstawę także w treści art. 155 § 1 pkt 2 k.p.k. z 1969 r (obecny art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k.). Okoliczność, która miałaby zostać udowodniona, nie miałaby bowiem znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Samochód >J.< poruszał się drogą z pierwszeństwem przejazdu i gdyby nawet jechał lewym pasem ruchu - oskarżony Z. B. i tak zobowiązany był ustąpić mu pierwszeństwa przejazdu. Dynamika przedmiotowego wypadku jest, jak to słusznie stwierdziły sądy orzekające, niezwykle wręcz prosta. Oskarżony wjeżdżając z drogi podporządkowanej na drogę z pierwszeństwem przejazdu nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi nadjeżdżającemu nadto z prawej strony i doprowadził do tragicznej w skutkach kolizji.

Z opisanych wyżej powodów zgłoszony w kasacji zarzut jest całkowicie bezzasadny. Konsekwencją oddalenia kasacji było orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z treścią przepisów art. 626 § 1 i art. 636 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.

aw
jw